Αἱ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;... - ΠΟΙΑ ΕΙΝΕ Η ΙΔΑΝΙΚΗ ΣΥΖΥΓΟΣ;...

(Τὶ ἀπαντοῦν αἱ δεσποινίδες καὶ οἱ νέοι)

ΝΕ'.

Ἡ Δὶς «ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ» (Χανιά), ὀνειρεύεται ἕνα σύζυγον ποὺ νὰ τὴν ἀγαπᾶ καὶ νὰ εἶνε ἀξιωματικός.

***

Ἡ Δὶς «ΥΠΕΡΗΦΑΝΗ ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ» (Χανιά). θεωρεῖ ὡς ἰδανικὸν σύζυγον τὸν ἐργατικόν.

***

Ἡ Δὶς Ε. Σ. (Πειραιεύς), θέλει τὸν σύζυγόν της ἀφοσιωμένον, τρυφερόν, λιγηρὸν καὶ ὀχι πολὺ ὡραῖον.

***

Ἡ Δὶς ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΟΥ, (Ν. Ὑόρκη), μᾶς γράφει ὅτι ἰδανικὸς σύζυγος, κατὰ τὴν γνώμην της, εἶνε ὁ ἔχων ὑπομονήν, μόρφωσιν, ζῆλον ἐργασίας κτλ.

***

Ἡ Δὶς «ΟΡΦΑΝΗ ΣΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΑ», Ρ. Φ. Σ. (Σῦρος), μᾶς γράφει :

«Πολυαγαπημένο «Μπουκετάκι»,

Παρήγορε ἄγγελε τῆς λύπης μου, σὲ συγχαίρω διὰ τὸν πρωτότυπο διαγωνισμό σου καὶ σοῦ ἀπαντῶ κι' ἐγὼ εἰς τὰς ἐρωτήσεις σου, «Ποῖος ὁ ἰδανικὸς σύζυγος καὶ ποῖος ὁ εὐτυχὴς γάμος ;».

Γιὰ μένα ἰδανικὸς σύζυγος θὰ εἶνε ἐκεῖνος ποὺ θ' ἀγαπήσω ἀδιαφορῶ ἐὰν εἶνε ὡραῖος ἢ ἄσχημος, καλὸς ἢ ἰδιότροπος. Ἀρκεῖ μόνον νὰ εἶνε ὑγιής, τίμιος καὶ ἐργατικὸς καὶ νὰ μὲ ἀγαπᾶ ὅσον κι' ἐγώ.

Εὐτυχισμένος γάμος δὲ εἶνε ἐκεῖνος ποὺ ἡ γυναῖκα ἐκτελεῖ κατὰ γράμμα τὰ καθήκοντά της.

Ἀλλὰ δυστυχῶς εἰς τὴν ἐποχήν μας ὄχι μόνον δὲν ἐκτελοῦμε τὰ καθήκοντά μας, ἀλλὰ καὶ θεωροῦμεν αὐτὰ ὡς περιττὰ κ' ἔτσι παίρνουμε τὸ διαζύγιο πρὶν ἀκόμη παρέλθη ὁ μὴν τοῦ μέλι τος».

***

Ἡ Δὶς ΝΙΤΣΑ Χ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ἀπαντᾶ :

«Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο»,

Κατὰ τὴν γνώμη μου ἰδανικὸς σύζυγος δὲν ὑπάρχει στὴν πραγματικότητα, παρὰ μόνον στὴ φαντασία».

***

Ἡ Δὶς ΕΥΔΑΜΠΙΑ Γ. ΠΡΟΣΘΙΜΟΠΟΥΛΟΥ, (Θεσσαλονίκη), γράφει :

«Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο»,

Κατὰ τὴν ἰδικήν μου ἀντίληψιν, ἰδανικὸς σύζυγος εἶνε κάτι ποὺ εἶνε καὶ δὲν εἶνε, κάτι ποὺ ὑπάρχει καὶ δὲν ὑπάρχει! Καὶ τοῦτο, διότι τὸ νὰ εἶνε κανεὶς ἰδανικός, δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν σύζυγόν του. Πρέπει δηλαδὴ νὰ ὑπάρχη ἁρμονία χαρακτήρων».

***

Ἡ Δὶς ΛΕΜΟΝΙΤΣΑ ΛΟΥΙΖΑΝ (Ἰκαρία), θεωρεῖ ὡς ἰδανικὸν σύζυγον τὸν καλὸν κι' ἐργατικὸν οἰκογενειάρχην.

***

Ἡ Δὶς ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΠΑΝΤΕΛΙΑ, (Ἀθῆναι), μᾶς γράφει :

«Ἀγαπητό «Μπουκέτο»,

Στὸ ἐρώτημά σου γιὰ τὸν ἰδανικὸ σύζυγο ἀπαντῶ :

Ἰδανικὸς σύζυγος γιὰ μένα, ὅσον καὶ γιὰ κάθε κορίτσι νοικοκυρεμένο καὶ ὄχι «ἐξελιγμένο», πρέπει νὰ εἶνε ἐν πρώτοις ἱκανὸς νὰ διοικῆ καὶ νὰ τρέφη τὸ σπίτι του, νὰ εἶνε πιστός, εἰλικρινὴς καὶ ἐγκρατὴς εἰς ὅλα του. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἔχη ἡλικίαν ἀνάλογον μὲ τῆς συζύγου του».

***

Ἡ Δὶς Μ. ΠΑΠΑΝΙΚΗΤΑ, (Ρόδος), μᾶς ἀπαντᾶ :

«Ἀγαπητὸ «Μπουκέτο», φίλε ἀχώριστε της ζωῆς μου,

Δι' ἐμὲ, ἰδανικὸς σύζυγος δὲν εἶνε ὁ πλούσιος, διότι ὁ πλοῦτος, ὅταν δὲν συνοδεύεται μὲ ἀρετὰς, εἶνε ὑπηρέτης τῆς κακίας.

Θέλω λοιπὸν νὰ εἶνε ὁ μέλλων σύζυγός μου, ἕως 32 ἐτῶν, λογικός, καλὸς καὶ ἐνάρετος».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἀπαντήσεις

ΜΕ'.

Ὁ «ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟΣ», (Ἀθῆναι), μᾶς γράφει :

«Ἀγαπητὴ «Οἰκογένεια»,

Ἰδανικὴ σύζυγος εἶνε γιὰ μένα κείνη ποὺ θὰ μ' ἀγαπήση μὲ μιὰ ἀγάπη δυνατὴ καὶ διαρκῆ. Τόσο δυνατή, ποὺ νὰ εἶνε ἀκατάβλητη ἀπὸ κάθε ἐναντιότητα καὶ δυστυχία, τόσο διαρκῆ, ποὺ νὰ μὴ τελειώνη οὔτε στὸν ἄλλο κόσμο. Ὅταν θὰ εἶμαι μακρυὰ της νὰ μὲ θυμᾶται διαρκῶς, ἡ εἰκόνα μου νὰ μὴ φεύγη ἀπὸ τὴ μνήμη της οὔτε στιγμή, νὰ μὲ βλέπη πάντα μπροστά της, νὰ εἶμαι τὸ διηνεκὲς ἀντικείμενο τῶν σκέψεών της καὶ ἡ φαντασία της νὰ ἐξαντλῆται, ἀναζητῶντας τί κάνω καὶ πῶς εἶμαι. Ποτὲ νὰ μὴ τῆς περάση ἀπὸ τὸ μυαλὸ νὰ σκεφθῆ καὶ νὰ συμπαθήση ἄλλον ἄντρα, νὰ εἶμαι ὁ βασιλιᾶς τῶν λογισμῶν της καὶ τῶν πόθων της, νὰ γεμίζω ὅλη τὴ ζωή της, καμμιὰ γωνιὰ τῆς καρδιάς της νὰ μὴ μένη ἀδειανὴ ἀπὸ μένα, νὰ ἔχω ἁπλωθῆ σὲ ὅλη τὴν ἔκτασί τη;. Τὸ πνεῦμα της, ἡ καρδιά της, ἡ δυνάμεις της, ἡ ἀγκαλιά της, ὅλα νὰ εἶνε δικά μου. Ἄχ, νὰ μποροῦσα νὰ περάσω τὴ ζωή μου πλάϊ σὲ μιὰ τέτοια γυναῖκα, νὰ μὴν ἔχω ἄλλη δουλειά, παρὰ νὰ τὴν ἀγαπάω, νὰ τῆς τὸ λέω καὶ νὰ τῆς τὸ δείχνω! Ὅταν θὰ εἶνε μαζύ μου στοργικὴ καὶ τρυφερὴ, γλυκειὰ καὶ περιποιητική, δὲν μπορῶ τότε κι' ἐγὼ παρὰ νὰ καταθέσω στὰ πόδια της, μὲ τὴν μεγαλυτέρα εὐλάβεια, ὅλη τὴ λατρεία μου κι' ὅλη τὴν ἀφοσιωσί μου. Θὰ εἶμαι τόσο εὐχαριστημένος καὶ ἐνθουσιασμένος μαζύ της, ποὺ θὰ μοῦ κάνη μεγάλη χαρὰ νὰ μένω πάντα κοντά της, νὰ κάθουμαι στὰ πόδια της. Θὰ αἰσθάνωμαι τὴν ἀνάγκη νὰ γονατίσω μπροστά της ἀπὸ σεβασμὸ κι' εὐγνωμοσύνη. Μόνον μιὰ γυναῖκα φυσιολογική, ἰσόρροπη στὸ μυαλὸ καὶ στὴ ψυχή, μπορεῖ νὰ νοιώση τί ἀξίζει ἕνας ἄντρας στοργικὸς καὶ ἀφοσιωμένος. Εἶνε ἡ ἴδια της ἡ ζωή. Κι' ὅταν αὐτὸς δὲν εἶνε, ὁ κόσμος γι' αὐτὴν εἶνε ἕνα μνῆμα καὶ μιὰ ἐρημιὰ ἀπέραντη. Ἡ καρδιὰ τοῦ ἀντρός της εἶνε τὸ δυνατώτερο βασίλειο, ποὺ θὰ βασιλέψη, κι' ἡ ἀγάπη του τὸ λαμπρότερο στέμμα, ποὺ θὰ φορέση στὸ κεφάλι της. Ὦ, ἡ ἀγάπη του τὴν κάνει τόσο εὐτυχισμένη, ποὺ μπροστά της δὲν εἶνε τίποτε ἡ βασιλοπούλες. Στέκει ψηλότερά τους. Ὅπως τὸ φεγγάρι κοντὰ στὸν ἥλιο σκοτεινιάζει καὶ σβύνει, ἔτσι κι' ἡ βασίλισσες χάνονται ἀντίκρυ σ' αὐτήν. Ἂν, λοιπόν, ὑπάρχη καμμιὰ ἀπ' ὅσες θὰ μὲ διαβάσουν ποὺ καταλαβαίνει πὼς εἶνε τὸ ἴνδαλμα τῆς ψυχῆς μου, πὼς ἐνσαρκώνει τὴν ἰδανική μου σύζυγο, ἂς λάβη τὸ θάρρος νὰ γνωριστοῦμε πρῶτα ψυχικῶς κι' ἔπειτα γνωριζόμαστε καὶ προσωπικῶς. Θὰ εὐγνωμονῆ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Οἱ δὲ ἄλλοι θὰ μᾶς μακαρίζουν».

***

Ὁ κ. Β. ΠΙΒΓΕΙΓΝΕΔΑΗΣ (Μυτιλήνη), μᾶς γράφει :

«Κύριε Διευθυντά,

Παρηκολούθησα ὅλας τὰς γνώμας τὰς μέχρι τοῦδε δημοσιευθείσας εἰς τὴν ἀγαπητήν μου «Οἰκογένεια».

Καθένας ἐκθέτει τὴν γνώμην του καὶ ὅσον ἀφορᾶ τὰ ψυχικὰ χαρίσματα τῆς ἰδανικῆς συζύγου καὶ ὅσον ἀφορᾶ τὰ ἐξωτερικὰ αὐτῆς χαρίσματα.

Διαφωνῶ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἐξωτερικῶν χαρισμάτων.

Κάποιος π. χ. θεωρεῖ ὡς ἰδανικὴν σύζυγον τὴν ξανθειάν, ὑψηλὴν κτλ 'Ἡ ἰδανικὴ ὅμως σύζυγος δι' ἕνα ἄνθρωπον πρέπει νὰ εἶνε ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἡ γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἀγαπᾶ. Ἀλλ' ἂν τύχη νὰ μὴν εἶνε ξανθειὰ ἡ γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἀγαπᾶ ἢ θ' ἀγαπήση, ἀλλ' εἶνε μελαχροινή, ἂν τύχη νὰ μὴν εἶνε ὑψηλή, ἀλλὰ κοντή ; Τότε ;...

Λοιπόν, περὶ ἰδανικῆς συζύγου προκειμένου, πρέπει κυρίως νὰ λαμβάνη ὑπ' ὄψιν του κανεὶς τὰ ψυχικὰ χαρίσματα.

Ἡ γνώμη μου δηλαδὴ εἶνε ὅτι ἡ ἰδανικὴ σύζυγος πρέπει νὰ εἶνε ἡ γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἀγαπῶ ἢ θ' ἀγαπήσω. Αὐτὴ πρέπει νὰ μ' ἀγαπᾶ, νὰ εἶνε καλόκαρδη, μορφωμένη (ὄχι κούτσουρο), νὰ μὴν εἶνε «φλύαρη καὶ ὑπὲρ τὸ δέον φιλάρεσκη».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἀπαντήσεις